ĽUDOVÍT MIČÁTEK

Ľudovít Mičátek sa narodil 15. februára 1837 v Trenčíne, kde navštevoval základnú školu a gymnázium. V gymnaziálnych štúdiách pokračoval v Modre a Bratislave. V Bratislave študoval evanjelickú teológiu a filozofiu a v rokoch 1860 - 1862 v štúdiách pokračoval v Halle. Klasickú filológiu a slovanskú jazykovedu študoval na univerzite v Pešti, kde v roku 1863 získal profesorský diplom. Ľudovít Mičátek bol lexikograf a jazykový fenomén. Ovládal 14 rečí. V rokoch 1863 - 1869 bol profesorom latinčiny, nemčiny a dejepisu na nemeckom gymnáziu v Levoči a od roku 1869 je učbárom na revúckom gymnáziu.

Doterajší pomocní učbári Jozef Kvetoslav Holub a Mieroslav Kovalevský urobili skúšky a stali sa riadnymi učbármi. Holub mohol vyučovať prírodné vedy na nižšom i vyššom gymnáziu a latinčinu v nižšom gymnáziu. Kovalevský mohol vyučovať maďarskú reč, zemepis a dejepis Uhorska na nižšom gymnáziu.

Preto, aby sa mohli učbári plne venovať svojim študentom, slovenský národ znovu a znovu zbieral za pomoci evanjelickej cirkvi finančné prostriedky. Ján Francisci, hlavný dozorca gymnázia, spolu s jeho správcom Augustom Horislavom Škultétym posielajú ev. a. v. cirkvám list, v ktorom okrem iného prosia o pomoc, ktorú nevyhnutne potrebujú pre budúci školský rok na zriadenie „tretieho behu" učiteľského semeniska. Potrebujú predovšetkým kúpiť pôdu, aby mohli študentov zasvätiť do tajov hospodárstva, záhradníctva a štepárstva. Chceli by zvýšiť počet učbárov, aby chudobní študenti skutočne dostali čo najlepšie vzdelanie a mohli za ťažkých ekonomických podmienok štúdium na učiteľskom semenisku dokončiť.

Učbári okrem vyučovania, zabezpečovania plynulého chodu gymnázia i učiteľského semeniska opäť museli brániť školy pred rôznymi útokmi. Navyše sa už konkrétnejšie začali zaoberať prípravou na stavbu novej školy. Najväčšie starosti im robili opäť financie. Prvé zbierky na novú budovu školy zorganizovali počas divadelných predstavení a na besedách. Od dobrodincov vyzbierali asi 120 zlatých a to bol základ stavby. 22. februára 1870 gymnaziálny výbor dal vyhotoviť plány na novú gymnaziálnu budovu. Zo zbierok, ktoré sa odvtedy do ich rúk dostali, dokázali pripraviť časť potrebného stavebného materiálu. Zahasili 100 sudov vápna a navozili skaly. Prvým väčším dobrodincom bol knieža Koburg, ktorý dal 40 000 kusov šindľov, dosky a 400 lát za polovičnú cenu. Prichádzali ďalšie zlatky a groše, ktoré učbári starostlivo premieňali na stavebný materiál.

Na konci školského roka 22. a 23. júna 1870 sa konali v poradí už tretie maturity na Slovenskom ev. a. v. gymnáziu v Revúcej. Z 15 študentov piati zmaturovali s výborným prospechom, dvaja s chválitebným, piati s dobrým, jeden s dostatočným prospechom a dvaja sa museli ešte raz pripravovať na maturitu z gréčtiny a matematiky.

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva